законні права, батьки мають змогу ухились від відповідальності і продовжити знущатись над дитиною. Виникає замкнуте коло.

На наше переконання, необхідно виділити окрему категорію «Злочини проти дітей» та детально дослідити особливості їх розслідування, включаючи порядок дій працівників поліції (патрульних, слідчих), яким надійшла початкова інформація про жорстоке поводження з дитиною в родині. Курсанти, як майбутні поліцейські, повинні чітко знати процесуальні і тактичні особливості порядку дій в ситуації, коли виявляють такі злочини. Адже вони суттєво відрізняються від загальної процедури.

Хотілось би також запропонувати впровадження просвітницької діяльності для учнів середніх шкіл, їх батьків, вихователів, вчителів щодо наступних тематик: 1) небезпека спілкування з незнайомими особами в соціальних мережах 2) міри допустимості фізичних покарань дітей в рамках виховання; 3) способи заміни фізичних покарань дитини; 4) поняття і прояви педофілії та інших сексуальних відхилень в поведінці; 5) порядок виклику і звернення до патрульної поліції.

Запропонована консультаційна робота з дітьми, їх батьками, вчителями може здійснюватись курсантами разом із викладачами та патрульними поліцейськими, що обслуговують територію навчальних закладів. Такий підхід дозволить не тільки попереджати й своєчасно виявляти злочини проти дітей, а й дозволить виконувати профорієнтаційне завдання – привертати увагу до діяльності поліції та можливості вступу на навчання до нашого університету.

Одержано 30.10.2017

УДК 159.99

Андрій Ярославович ПАЛЮХ,
слухач магістратури Національної академії внутрішніх справ

ШВЕДСЬКИЙ ДОСВІД ПСИХОЛОГІЧНИХ ЗАСАД ДІЇ ПОЛІЦІЇ ПРИ ОХОРОНІ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

Охорона громадського порядку завжди розглядалася працівниками поліції як значуща проблема. Це обумовлюється, насамперед, відсутністю ґрунтовних психологічних знань практичних працівників щодо особливостей масовідних проявів поведінки, динаміки розвитку натовпу та браком науково обґрунтованих принципів та методів роботи з ним. Узагальнюючи наявний зарубіжний досвід вважаємо доречним спробу імплементації принципів роботи шведських поліцейських в сучасну практику Національної поліції України.

Принципи, що зменшують імовірність виникнення конфліктів є такі:

– знання;
– допомога та супроводження;
– комунікація;
– диференціація.

Шляхом застосування цих принципів поліція має можливість сприяти створенню передумов для так званої спроможності спільноти або групи самостійно контролювати та підтримувати порядок в середині самих себе. Це дозволяє очікувати, що групи або спільноти самі приймають на себе відповідальність за підтримання порядку всередині групи. Ці принципи також обґрунтовують способи використання тактичних методів у конкретних ситуаціях.

Принцип «Знання». Він зумовлює весь обсяг інформації, який має безпосереднє значення у взаємодії із мірними зібраннями громадян. Поліцейський мусить бути добре обізнаним у тих факторах, що мають істотне значення на можливе загострення ситуації. В перелік знань, які повинен мати поліцейський входять знання про соціальні ідентичності у середині різноманітних групах, варіанти способів поводження із певною групою тощо. Мова йде про те, щоб знати норми життя громадян з яких складається зібрання, їхні цінності, наміри, бажання та цілі, їхні відчуття та розуміння того, що є законним, справедливим та правильним, їхні стереотипи та очікування щодо інших груп, їхню історію (історію їхньої появи та розвитку) та усе інше, що має символічний зміст.

© Палюх А. Я., 2017

Таке знання робить можливим для поліції зрозуміти яку мету та які інтереси мають ці люди і дають розуміння які типи дії та заходів з боку поліції будуть сприйняті як законні.

Принцип «Допомога та супроводження». Більшість тих, хто входить до складу масового зібрання мають законні цілі. Поліції потрібно ідентифікувати та визначити законні наміри учасників для того, щоб обдумати яким чином їх можна здійснити. Шляхом надання допомоги учасникам досягти своєї мети, поліція може не тільки уникнути проявів насильства та застосування сили, а також отримати їхню підтримку під час спалаху масових заворушень та порушень громадського порядку.

Принцип «Комунікація». Активна комунікація працівників поліції для створення плідної взаємодії з учасниками масових заходів лежить в основі подальшої постійної роботи по запобіганню конфліктам в процесі охорони громадського порядку. Спілкування повинно відбуватися до проведення масового заходу та протягом усього часу проведення заходів по охороні громадського порядку. Саме спілкування дозволяє оперативно реагувати на зміни та динаміку в поведінці учасників масових зібрань. Важливими є всі показники спілкування: зовнішній вигляд, вербальні та невербальні засоби спілкування, поведінка поліцейських тощо.

Принцип «Диференціація». Один з важливих факторів ризику, який було ідентифіковано дослідниками, це – небезпека розглядати та ставитися до усіх учасників масового зібрання як однакових та потенційно небезпечних, і відповідно поводитися з ними в однаковий спосіб. Існує велика кількість прикладів того, як відбувалися спалахи конфліктів та їхня ескалація після того, як працівники поліції проводили затримання усіх учасників, не проводячи між ними межі.

Людське зібрання рідко буває однорідним з самого початку. Якщо хтось ініціює конфлікт, то важливо, щоб реакція поліції на виникнення конфлікту не призвела до втягування у нього інших людей.

Найголовніші правила, якими повинні керуватися працівники Національної поліції України в процесі охорони громадського порядку, на наш погляд є наступні:

– трансформація мірного зібрання у натовп не є стихійним. Легше попередити, а ніж боротися з наслідками;
– професійне спілкування повинне бути «без несподіванок», тобто прозоре;
– працівники правоохоронних органів не контролюють, а регулюють масові зібрання.

Одержано 02.11.2017

УДК 351.74(477)

Вікторія Олегівна ПАНКРАТОВА,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри юридичних дисциплін Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ;
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4775-565X

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ПАТРУЛЬНИХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Правопорядок є важливою характеристикою динамічного стану правового життя сучасної держави, нормою існування якого є забезпечення прав і свобод людини і громадянина. Провідне місце у забезпеченні та підтриманні правопорядку належить поліції, зокрема патрульній. Оскільки, без повсякденного відчуття безпеки, яке забезпечує поліція, можливості масштабного політичного, соціального та економічного розвитку суттєво скорочуються. Тому у даному аспекті, важливим фактором є професійна підготовка патрульних поліцейських.

В умовах реформування патрульної поліції, кардинальні зміни відбулися не тільки у відборі кандидатів на посади патрульних поліцейських, а й в підході до їх навчання.

Підготовка патрульних поліцейських відбувається відповідно до Положення про організацію про організацію первинної професійної підготовки поліцейських, яких вперше прийнято на службу в поліції, затвердженого наказом МВС України від 16.02.1016 № 105 [1]. Перелік навчальних дисциплін (предметів), час, відведений на їх вивчення, та строки підготовки

© Панкратова В. О., 2017